

Gent corrent

Pep Hurtado

Ecòleg. Reflexiona, diagnostica, divulga i influeix tant com pot sobre temes ambientals.

«Encara no sabem quant val un arbre»

JOAN PUIG

Catalina
Gayà

–Fa 20 anys, la biologia no era ni una professió.

–Em vaig llicenciar el 1990 i, tot i que existia el Col·legi de Biòlegs, encara no era una professió reconeguda. Fins al 1994, no vaig cotitzar com a biòleg.

–¿Per què va estudiar Biologia?

–iPer Jacques Cousteau! Em vaig matricular a Veterinària i a Biologia. Podria haver accedit a Veterinària, però per alguna raó inexplicable vaig decidir estudiar Biologia. Hi havia 1.300 estudiants de Biologia en el primer curs.

–En 20 anys han passat de la vocació a la professionalització.

–De mica en mica, els que treballem en el camp del medi ambient, no no

més els biòlegs, hem trobat un lloc en la societat. El 1992, a la cimera de Rio, vam aconseguir que els caps d'Estat i de Govern es reunissin per posar damunt la taula els aspectes ambientals de la Terra, de Gaia. Els governs van començar a imposar polítiques. Els governs han de ser conscients que són els garants de la conservació. No poden deixar només en mans de les entitats privades la sostenibilitat.

–La setmana que ve se celebra la cimera de la Terra Rio + 20.

–El 1992, vam fer un pas de gegant. Vint anys després, revisant el compromís, s'arriba a la nova cimera amb només el 25% del text aprovat en reunions prèvies.

–¿I què fan les empreses?

–Les empreses tenen la responsabilitat d'incloure en els seus comptes d'explotació tota la seva despesa, inclosa l'ambiental. És a dir, han de

«La meva missió és posar el mar a l'espai humà que li toca: que sigui valorat i conegut»

mantenir un compromís amb el que es diuen grups d'interès: la societat, organitzada o no, agents econòmics, socials...

–¿I ho fan?

–Ja s'han adonat que incorporar mesures d'estalvi energètic i repensar els processos per incorporar criteris ambientals és beneficiós per a elles.

–¿I en el dia a dia creu que hi ha més respecte?

–Encara confonem valor i preu. No som capaços de saber quant val un arbre. Un bosc té el valor de la fusta,

però també té valor perquè depura l'aire i és un banc de biodiversitat.

–¿Per què el fascina el mar?

–Perquè és un desconegut. M'agrada contribuir al descobriment i al coneixement del mar. La meva missió és posar el mar a l'espai humà que li toca: que sigui valorat, respectat i conegut per la societat en general. Es tracta que la gent integri el mar en el seu imaginari. El territori marí de la ciutat de Barcelona pertany als seus ciutadans.

–El 1996, va fundar Litoral Consult.

–Vaig acabar la carrera l'any 1990 i al cap d'uns dies ja vaig començar a treballar. Em van triar perquè era submarinista. Em dedicava a instal·lar esculls artificials. Al cap d'un temps, vaig voler emprendre una empresa amb els meus valors i la meua manera d'entendre el mar. Des d'aleshores, m'he incorporat a diferents entitats o associacions que em

permeten conèixer, opinar o fins i tot influenciar sobre els valors del mar en la societat.

–¿És submarinista?

–Al mar no només has de tenir els coneixements que t'aporta una llicenciatura. Sóc submarinista professional, patró de vaixell i fins i tot tinc el carnet de camió per poder transportar l'embarcació.

–I entenc que treballa en xarxa.

–Aquest ha estat el gran canvi. Quan vaig fundar l'empresa, era com una garantia de feina, però en canvi ara formem part d'una xarxa que integra empreses, associacions i entitats públiques i compartim coneixement i busquem formes d'innovació, internacionalització i negoci. Tots formem part del mateix ecosistema.

–Posi-me'n un exemple.

–El 2009, es va crear el Fòrum Marítim Català, que està format per entitats que treballen el mar com a activitat econòmica. Jo hi aporto la visió que el mar és un entorn natural.

–Segueixi.

–Sóc el secretari de Catalan Watter Partnership, un clúster empresarial i de centres de coneixement que intenta desenvolupar negoci en temes relacionats amb l'aigua. A més, estic en plataformes tecnològiques, és a dir, grups de treball sobre disciplines concretes que intenten buscar oportunitats.

–Ja no és un biòleg hippy.

–No. Sóc ecòleg. Integro coneixements i treball segons uns valors personals: rigor, coherència i respecte. El mar ha de ser recuperat també per viure. ≡

gentecorriente@elperiodico.com